

РЕШЕНИЕ

№ 5590

гр. София, 06.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 14.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Станимира Друмева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **5796** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 28, ал. 1 от Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства (ЗВПНРБГЕСЧТС).

Образувано е по жалба на А. Ф. М. М. Р., [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН], гражданин на О. кралство Великобритания и С. И., подадена чрез адвокат В. от САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, против заповед № 3-380/19.02.2021 г. на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ за налагане на принудителни административни мерки (ПАМ) „забрана за влизане в Република България“ и „отнемане на правото на пребиваване в Република България“ за срок от 5 години.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт поради допуснатото съществено нарушение на административнопроизводствените правила - заповедта е немотивирана и издадена в противоречие с разпоредбата на чл. 13, вр. с чл. 8 от ЕКПЧОС, и противоречие с материалния закон – чл. 26, ал. 1 от ЗВПНРБГЕСЧТС. Като съществен пропуск жалбоподателят сочи липсата на връчване на административния акт, което е препятствало възможността му да оспори фактическите констатации на административния орган. Искането от съда е да

постанови решение, с което да отмени оспорената заповед № 3-380/19.02.2021 г.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител - адв. В., поддържа жалбата и искането от съда. Счита, че от събраните по делото доказателства не може да се направи обосновано предположение, че представлява заплаха за националната сигурност. Претендира присъждане на направените по делото разноски. Представя писмени бележки.

Ответникът – председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна и моли за оставянето ѝ без уважение от съда. Прави възражение за прекомерност по отношение на претендирания адвокатски хонорар като моли същият да бъде определен съобразно Наредбата за минималния размер на адвокатското възнаграждение. Представя писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура, счита жалбата за неоснователна и пледира за потвърждаване на административния акт.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 22.03.2021 г., в 00:42 часа, А. Ф. М. М. Р. пристига със самолет на летище С. от Великобритания, където не е допуснат на територията на Република България, тъй като му е връчен отказ за влизане в страната № 142/22.03.2021 г. от контролиращ служител в Главна дирекция "Гранична полиция" – ГКПП Аерогари. Постановеният отказ (по образец) е на основание чл. 10, ал. 1, т. 1А и т. 13 от ЗЧРБ, като е посочено, че лицето е вписано със забрана за влизане в страната.

Съставен е протокол за изземване № 817700-502/22.03.2021 г., в който е отразено, че срещу подпис е иззет един брой национален паспорт №[ЕИК], изд. на 29.04.2013 г., разрешение за продължително пребиваване в Република България №[ЕИК]/22.10.2020 г., валидно до 29.10.20203 г., притежание на лицето А. Ф. М. М. Р..

След връчване на отказа и изземването на документа за продължително пребиваване от органите на Главна дирекция "Гранична полиция" – ГКПП Аерогари, жалбоподателят е върнат принудително до страната на произход.

Видно от писмо № ПН-1599/16.07.2021 г. на ДАНС, към момента на издаване на отказа за влизане в страната по отношение на гражданина на Великобритания, заповед № 3-380/19.02.2021 г. на председателя на ДАНС не е била налична в ГКПП, поради което А. Ф. М. М. Р. не се е запознал с нея.

С жалба вх. № 17988/ 25.05.2021 г. по описа на АССГ, е оспорена заповед № 3-380/19.02.2021 г. на председателя на ДАНС, по съдебен ред.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

От писмо № ПН-1599/16.07.2021 г., получено от ДАНС, отразяващо становище на РДГП - Аерогари, е видно, че заповед № 3-380/19.02.2021 г. на председателя на ДАНС не е съобщена на нейния адресат по реда на чл. 61, вр. чл. 18а от АПК, с оглед на което съдът се е произнесъл по процесуалната допустимост на жалбата с определение от 9.08.2021 г.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“, в изпълнение на правомощията му, съобразно чл. 27 от ЗВПНРБГЕСЧТС, съгласно който принудителната административна мярка се налага със заповед на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност",

директора на дирекция "Миграция" - МВР или на оправомощени от тях длъжностни лица.“

Принудителната административна мярка е приложена на основание чл. 26, ал. 1 и чл. 4 от ЗВПНРБГЕСЧТС, а именно: (1) Забрана за влизане в Република България се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, който с действията си създава истинска, настояща и сериозна заплаха за националната сигурност или за който има данни, че извършва действия против националната сигурност или обществения ред; (4) Едновременно със забраната за влизане може да се отнеме и правото на пребиваване.

Въз основа на оспорената заповед е издаден отказ за влизане в страната № 142/22.03.2021 г. от контролиращ служител в Главна дирекция "Гранична полиция" – ГКПП Аерогари, на основание чл. 10, ал. 1, т. 1а и т. 13 от ЗЧРБ, в който е отразено, че лицето е вписано със забрана за влизане в страната. В него е отразена и възможността принудителната мярка да бъде обжалвана съобразно предписанията на националните правни наредби. Екземпляр от отказа с рег. № 0076521003299 е връчен лично на засегнатото от акта лице.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 1а от ЗЧРБ, отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато има данни, че извършва, подбужда, участва в приготвяне, подпомагане или обучение за извършване на терористична дейност или че целта на влизането му е да ползва страната като транзитен пункт към трета държава, на чиято територия да извършва тези действия; т. 13 отказва се влизането в страната на чужденец, когато на лицето е наложена принудителна административна мярка да не влиза в страната.

Съдът намира, че действително е налице пропуск по отношение на запознаване на жалбоподателя с издадената спрямо него заповед, но в съответствие с чл. 13 от ЕКПЧОС, Административен съд София - град, с определението си от 9.08.2021 г. е приел жалбата за процесуално допустима и в случая не е препятствано правото на жалбоподателя да организира адекватно и ефикасно защитата си пред съда. Отделно, случаят касае въпроси, свързани с националната сигурност, поради което цитираната от жалбоподателя норма на чл. 8 от ЕКПЧОС е неприложима, тъй като съобразно чл. 8, ал. 2 от ЕКПЧОС е недопустима намесата на държавните власти в упражняването на правото на личен и семеен живот, освен в случаите, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала или на правата и свободите на другите.

Видно от съдържанието на оспорената заповед, на жалбоподателя са приложени ПАМ на основание чл. 26, ал. 1 и ал. 4 от ЗВПНРБГЕСЧТС, тъй като с действията си лицето създава истинска, настояща и сериозна заплаха за националната сигурност.

Съгласно разпоредбите на ЗДАНС, Държавна агенция "Национална сигурност" е специализиран орган към Министерския съвет за изпълнение на политиката по защита на националната сигурност. ДАНС извършва дейности за защита на националната сигурност от посегателства, насочени срещу националните интереси, независимостта и суверенитета на Република България, териториалната цялост, основните права и свободи на гражданите, демократичното функциониране на държавата и гражданските институции и установения в страната конституционен ред. Агенцията осъществява контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденци в Република България. От

изложеното следва, че отговорностите във връзка с националната сигурност са възложени на специализирания държавен орган.

При преценката за законосъобразност на издадения административен акт съдът установи, че са спазени изискванията на чл. 27, ал. 1, изр. второ от ЗВПНРБГЕСЧТС: „Фактическите основания за налагането на конкретната принудителна мярка, в случай че съдържат класифицирана информация, се посочват в отделен документ, изготвен от съответните длъжностни лица по реда на Закона за класифицираната информация.“ В случая, видно от цитирания в оспорената заповед доклад рег. № RB 303112-001-09-Пл-6-907/14.02.2021 г., класифициран с гриф за сигурност „поверително“ и извадка рег. № RB 303112-001-09-Пл-6-3577/15.06.2021 г., изготвена на основание чл. 33 от ЗЗКИ и чл. 114 от ППЗЗКИ от справка рег. № № RB 303112-001-09-Пл-6-3763/08.06.2020 г., класифицирана с гриф за сигурност „поверително“, именно такива фактически основания за налагане на мярката се съдържат в тези документи. Ето защо, настоящият съдебен състав не споделя възражението на жалбоподателя по отношение на липсата на мотиви в заповедта. На същия, чрез процесуалния му представител, е предоставена възможност да се запознае с фактическите основания за налагането на ПАМ по съответния ред.

Правилно е заключението на административния орган за възникване на предпоставките по чл. 26, ал. 1 от ЗВПНРБГЕСЧТС, обуславящи издаването на процесната заповед, в случая - наличието на достатъчно данни, обосноваващи извод, че с действията си жалбоподателят създава истинска, настояща и сериозна заплаха за националната сигурност. Преценката на административния орган се основава на всички установени релевантни факти, след анализ на личното поведение на чуждия гражданин въз основа на събраните данни, свързани с конкретни негови действия, които създават заплаха за националната сигурност по смисъла на чл. 26, ал. 1 от ЗВПНРБГЕСЧТС, санкционирано от закона с мярката по чл. 23, ал. 1 от същия закон. Оспорената заповед е съобразена и с преследваната от закона цел - защита на националната сигурност на държавата. Направена е преценка относно съразмерността на наложеното ограничение, като е спазен баланса между обществения интерес и правата на лицето, които се засягат с наложените ПАМ.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, I-во отделение, 67-ми състав:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Ф. М. М. Р., [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН], гражданин на О. кралство Великобритания и С. И., против заповед № 3-380/19.02.2021 г. на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ за налагане на принудителни административни мерки „забрана за влизане в Република България“ и „отнемане на правото на пребиваване в Република България“ за срок от 5 години.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от

съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: